

Szenti Ernő

Nyikorgó árnyak

Széphalom Könyvműhely

Budapest

A kötet támogatói:

Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Önkormányzat,
Karcag Város Önkormányzata,
Kisújszállás Város Önkormányzata,
Túrkeve Város Önkormányzata,
Városi Polgármesteri Hivatal, Kenderes,
Alföldkutatásért Alapítvány, Kisújszállás,
Dr. Tóth Albert,
Györfi Sándor, Karcag

A szerző fotóját
Zsoldos Zoltán készítette

Az illusztrációk Szent Ernő munkái

© Szent Ernő, 2009

Enyéim közt

Álmonogram

Nem kell, hogy elfelejtsd,
sem az, hogy emlékezz rá!
Nem kell, hogy tovább vidd,
se az, hogy hozd vissza!

Míg sikeres a fekete-fehér,
nem kell, hogy színes legyen.
Nem kell, hogy teli legyen,
az se baj, ha üres marad.

Nem kell, hogy híres legyen,
csak mindenki róla beszéljen!
Vesszőfutás után fix pont.
Sovány vadhús, kövér ponty.

Szövegvilág

Az, aki évekig rejtegette álmát,
talán majd egyszer, a napok
élén haladva, szót ejt magáról.
A szeretet a lélek sorvezetője.

A ráérős kezdet és a sietős
vég is beszédet mondott
a jövő alapkövetételekor.
Anyafelhő, tisztába tett tél.

Vérbő nyelv, kiszáradt patak.
Végsőkig feszített szívhúr.
Megtaláltad a szövegvilág alján
a teljes felfordulás rövid kivonatát?

Vörös folt

Hajnalig bajlódttál a két nappal
későbbre halasztott vers megírásával.
Csak a karzaton ülő emlékeket
akartad viszontlátni, a múltat semmiképp.

Szó se róla, a gyűjtögető életmódot
folytató folyó a tenger régi hódolója.
Mondd, mindent kívájtál magadból
ami nem élő emberbe való?

Itt ez a vörös folt, életed összes
ütközéséből egyetlen nyom maradt.
A világra jöveteledkor rád ütött
alapstigmát már a bőröd alatt viseled.

Én, alulírott

Én, alulírott, csak hobbiból hallucinálok.
Olykor megértő pillantásokat vetek
a holdfelszínre, szívem csücskére.
Látom a közeli domboldal bordáit.

Én, alulírott, kérem nevem elhallgatását.
Visszakézből csak egyszer. Mellbimbóriadó.
Adott volt az alkalom: csakis szemtől szembe.
Utoljára négyesben, éjjel és szélárnyékban.

Teszi, mert teheti: csak színleli az alvást
a lelkiismeret. Én alulírott, még a mai
napon, mosodát nyitattok az esővel,
kötelezem a telet a jégszekrény üzemeltetésére.

Én, alulírott, ígérem, záros határidőn
belül, felkutatom a végtelen zárókövét.
Tudatom a tisztelt olvasóval, sikerült
ránevelnem a nyelvet a rendszeres napi munkára.

Örvendj!

A Kunok I. Világtalálkozójára

Nem távoli parancsra törtél az élre.
Szerencse fiává tetted a balsorsot.
Szíved javakat termelt a mögötted
haladóknak s az előtted járóknak.

Élettelen élővé csak gondolat tehet,
élőből holtat a kiszáradt hiány csinált.
Alighogy a végtelen behelyezted
a parányiba, a harc értelmét meglelted.

Nagyobb teret és szabad utat az értelemnek!
Ha időd javát a gondolkodás foglalja le,
veled maradt és alakított az értékteremtés.
Örvendj! Vendégül látta a múltat a jövő.

Alapítók

Eleink emlékére

Úgy élték le életüket,
miként a gyökerekkel
földbe kapaszkodó fák.
Lónyeringés, kész a kerítés.

Maradásuk maradandó.
Szívüket és eszüket
iránytűként használták:
s lelték ígéretes hazát.

Nevüket és kun arcukat
könyvek és szobrok őrzik.
Jelenbe a múltat ők torkolhatták:
pusztaszélidító honalapítók.

A szó megszólaltatója

Dr. Szathmári Istvánnak

Virradatra kikaparta
maga alól az eget.
Befordult a célegyenesbe
az öröklét hosszútávfutója.

A tudás csodaszer:
Segíti az életformák túlélését.
Tisztára törölt tükör
a múlttól visszkapott jövő.

A szó megszólaltatója
maga mellé engedte a csöndet.
A hittől válik naggyá
és maradandóvá a kicsi.

Halálkapu

Györfi Sándornak

Miközben beszélgettetek,
ölelte, simogatta a pusztát a szél.
Tüzet rakott a gondoskodó szeretet:
ne fázzon se felnőtt, se gyerek!

Úttá szélesedtek a keskeny mezsgyék.
Hasznos helyváltoztatásban élte ki
magát az, akit nagy tettekre sarkallt hite.
Ahány emlék, annyi fényforrás.

Azóta se tisztábban: Virtus és triumvirátus:
Ember és ló és fegyver egymásra talált.
Mindenki tudta, a halálkapun túljutva
érhető csak el az álommal határos élet.

Felívelés

Balogh János akadémikus emlékére

Szedegeti a fákról a szél a leveleket.
Összegereblyézett emlékek a múlt.
Kinyitotta, mi öröktől fogva csukva volt.
Becsukta, mi öröktől fogva tárva, nyitva.

Kezdte a mákszemnyinél, a folytatásban
a végtelenbe tartó egyenes volt a segítője.
Hangok, képek, mozgás és idő:
egy szívben egyesült, elszánt akaratban.

A földről minden titkot megtudott az égiektől.
Felívelés a mélyből, alatta a legmagasabb csúcs.
Egyszer se mondta: a döntés joga a tengeré,
hallgass fűszál, reszkess pókfonál, fuss száraz kóró!

A róna lámpásai

Dr. Tóth Albertnak

Aki nemcsak életet, szívet is kapott:
annak könnyű szeretni a szépet.
Lásd, a róna lámpásait, a virágokat,
a tél elmúltá után, kigyújtotta a tavasz!

Aki nemcsak bölcsőt, de tudásvágyat
is kapott, a tengersík puszta földoltára előtt
szálkamentes szavakkal szól a múlt múltjáról.
A tűzből sohasem a füstöt mentette ki elsőnek.

Aki hideget és meleget is egyaránt kapott:
hite ostya a közjó úrvacsora osztásán.
Ez is az ember. Pillanatból kitüremkedő
öröklét. Az egyedüli Isten a többség.

Grádics

Nem a gondolat hibázott,
az érzés volt pontatlan.
Az igazság perccel se később,
a tévedés jött korán.

Ami itt hiány, máshol fölösleg.
Ami itt elszuttogott történet,
máshol utca- és munkazaj.
Burokba zárt végtelen.

Itt áldás, máshol Isten verése.
Programon kívüli vért izzadás.
Itt a feljebb jutáshoz a grádicsot,
ma sem a törvény ácsolja.

Kérette magát a szó

Mindenféle csecsebecsék.
Adjon az isten szép jó estét!
Bogárszívben elektromos szikra,
lejárt szavatosságú halikra.

Mindenféle szerkezetek,
vezetékek, ajtó- és ablaktokok.
Halálpart, felnyitott ételzsilip
babban, borsószemben zsizsik.

Minden irányból lövedékek,
fénycsokor holdvilágból.
Grafitkarika, zsírshalonna,
vonuljunk át a szalonba.

Arculat

Te másként voltál szeretve,
mint az, aki nem titkolta önzését.
Érzéseid üzenetét az igazság
tolmácsolta és adta tovább.

Te másként voltál eleresztve
mint a köldökében gyönyörködő.
Te a jó tanácsát kikérve
hallgattad meg a rosszat.

A régi helyett új arculatra
se télen, se nyáron nem vágytál.
A hit és a buborékos remény:
lecsillapítja a háborgó lelket.

Nem lett teli

A tűz elalszik, a ló horkant.
Csendes eső, zajos kikötő.
Múltra hagyatkozó emlék,
emlékekre hivatkozó múlt.

Nicsak! Közelebb hajolt
az égbolt a földhöz.
Magadra zártad magadat,
járatod az agyadat.

Ismerve a mai állapotokat:
a jövő sem ússza meg szárazon!
Ami teli volt, üres lett,
ami üres volt, nem lett teli.

A jövő statikusa

Nyughass már, te kölyök!
A tenger a part felé köpött.
Alig használtan is rozoga,
kőbe vésett mendemonda.

Nem gondol a maga mögött
hagyott útra a jövő statikusa.
Áthelyezte a jót a rosszba
a nyomott hangulat akusztikusa.

Senki sem az már, aki volt.
Nem az, akinek mondja magát.
Te sem a megígértet kaptad,
én sem a jogosan járandót adtam.

Terjeszkedés

Mindenféle ágak, terebélyes családfák.
Mindenféle alig lakott sorsszigetek.
Az egykétől a tömegben sodródóig,
vissza az egy kaptafás szeretetig.

Nedvdús és kiszáradt hitek, elméletek.
Mindenfelé magasba kapaszkodó rekordok.
Órával és méterrúddal mért teljesítmények,
futóhomokba írt, világraszóló eredmények.

A lélek, mindent eldöntő hadműveleti terület.
A test, utóvédharcok sorozata, éleslövészet.
Kitárulkozás otthon és a közjó védőernyője alatt.
Behúzódás a magányba, a szűkszájú csöndbe.

Arról kellett volna írnod

Ott ne, ahol a tél keze
Szibéria felé hajlik!
A magunkéban a neked
járónak is helye van.

Ott ne, ahol a lélegzet
és a füst, azonos helyen parkol!
Ott ne, ahol külön malomban
őröl a kapott díj és a teremtett érték!

Benned veszítettelek el,
s magamban találtam rád.
Arról kellett volna írnod,
mit kínok közt kellett kibírnod!

Egyemberes életidő

A mondat a helyén van.
Nem így a morális árukészlet,
nem így a mozdulatlanág iránytűje,
nem így a betegség vaktérképe.

A kihátrálás középpontjában
mától fogva ismét a kezdet áll.
Magára magától talált rá a cég.
Pozíciójában megerősített vég,

Maradj veszteg, ennyi kell
a megszokásból kiemelkedéshez!
Tiszti rangjától megfosztott hópehely.
Vakító villanás, egyemberes életidő.

Csak az ne lett volna

Nemakarásról leválasztott nyögés.
Sok ezernyi kicsiből összerakott nagy.
Motyogva maga elé: A biztos haláltól
ötleteket mentett meg a bukósisak.

A sorok között estig se ülepedett le
a maga bajával elfoglalt kód.
Nézd, az őrizetlenül hagyott mondatot
új jelentéssel töltötte meg az éj sötétje!

Enyéim közé tartozónak vélt holdfény.
Csak az ne lett volna, az a keresztbetetés!
Az is repedt, amit nem talált el az ütés.
Az sem hasadt, amire lesújtott a végzet.

Ez egy ilyen világ

Ha nem tudsz elvenni belőle,
egy morzsányival se szaporítsd!
Fa tetején fűrészporfészek.
Az összest magának akarja a részlet.

Koldusbotra juttatott mese.
Kezed-lábad összekötve.
Fiam, ha ismerős fájdalom közeleg:
köszönj előre, én is így teszek.

Értesd meg a végessel, miből
és miért van többje a végtelennek!
Nyugtasd meg a hangfalból
kitépott csöndet: ez egy ilyen világ.

Kattogás

A felszínéből semennyit se,
a legalsó rétegből tengernyit.
Miután a csend elcsendesedett,
magára talált a lárma.

Hiányérzetből kinőtt akarás,
kincsnél értékeesebb hajtincs.
Befolyt összeg az eső,
póruj járt a hetvenkedő.

Kőzúzás, faapritás,
elasztikus pillanat.
Énségemről szól a szó.
épphogy csak hallható.

Estébe nyúló szóköz

Lélek fölé magasodó test,
testben ringatózó lélek.
Belátás és gyatra vérellátás,
tiltott helyen csodára várás.

Jó helyre került rossz,
rosszat megnyomorító jó.
Elnyomott ásítás és nép,
kigömbölyödött hasú emlék.

Kimaradt az élet életedből,
barátaid szerint tévedésből.
Csatlakozott a halál a halálhoz:
a sohasem volt a mához.

Egész lett a félreértésből

Semmi bajom az esővel,
ha elvert, megérdemeltem.
Megtisztelő volt tisztelni.
Szálka alá poklokra.

Egy-egy mondat helyi
értékét sohasem géppel:
mindenkor fejben számoltam ki.
Szála alá pokrócra.

Egész lett a félreértésből.
A százlábú, sietősen fölfelé,
míg a kamatláb, némi
noszogatásra, lefelé araszol.

Aki nem érzi teljesnek a mát

Horváth György nagykun kapitánynak

Ha távoli tájakat és utakat lovon ülve
jársz, sok száz évvel ezelőtti érzések
kelnek életre benned, s rázzák le magukról
a feledés ezüstösen csillogó porát.
Ahhoz, hogy létrejöjjön a párbeszéd
a múlt és a mát formáló pillanat között,
elegendő, ha a megfeszített íj kirepíti
magából az ősi harci eszközt, a nyílveeszt.
Aki nem érzi teljesnek a mát, annak semmi
mást nem kell tennie: hajoljon közel a múlt
értékeihez, a sorsokat tartalommal megtöltő
életfeltételekhez!
Hangokat hallok.
Gyere, megmutatom azokat a helyeket,
ahol csipkerózsika álmukat alusszák azok
az életszagú emlékek, amiket sem idő,
sem hálátlanság nem morzsolhat soha szét.
A hagyomány a nemzet szemefénye.

Fakultatív éneklés

Erre itt mifelénk
az erdőből meneküléskor
érte utol végzete a fát.

Erre itt mifelénk a régi szép
ézelgős magyar nóták
csináltak kedvet
a fakultatív énekléshez.

Erre itt mifelénk döntetlenre áll
a különbség az üldöző
és az üldözött között.

Erre itt mifelénk
ki-ki a maga módján tekint el
a hamis beszédre kirótt büntetéstől.

Irányított érdeklődés

Most pedig megállsz,
s addig itt maradsz:
míg ki nem fehéredik
a tél fagymarkában a csönd!

Most pedig ígéretet teszel rá,
új poszton játszatód
formába lendült gondolatodat,
s támadóbb szellemű játéokra
buzdítod érzékeidet.

Most pedig láss hozzá
nézeteid simábbra csiszolásához!
Mondj le mások utánzásáról,
s amennyire futja erődből,
okulj az elkövetett hibákból!

Ráesteledett a szóra a mondat.

Szabadáras érzékletesség

Ha írsz, kötődésed
felhőtlen legyen az anyaghoz!
Írás közben figyelj arra is,
mit lök ki magából a pillanat,
s mit vall sajátjának a lemenő nap!

Átbújt a szél a tű fokán.

Csak sejteni lehet az égbolt
és a levelüket hullajtó fák alapján:
hányadán áll önmagával a természet.

Ami a test számára többlet,
az a lélek esetében értékes előleg.

Mozog, de nem tartozik hozzá élet.
Mozdulatlan, de nincs köze a halálhoz.
Erre itt mifelénk befuccsolt jó a rossz,
zátonyra futott hangok a csönd.

Ha a messzi emlékek felől fúj a szél,
ne is akard távol tartani a közbeszédtől
a rossz irányból megvilágított jövőt!

Szép jó estét!
Szabadáras érzékletesség.

Jelentkezés

Itt vagyok enyéim sátra alatt,
életapánk társaságában.

Itt vagyok a Múltat Várók Házában,
jegyzetelem az elhangzottakat.

A jó költő nemcsak addig
nyújtózkodik, ameddig
a fogalmak takarója ér.

A tisztesség kocsmája
várja a korán kelőket,
szívesen fogadja a későn fekvőket.

Ok után okozat,
idd meg a borodat!

A világosság kiklopfolt éjszakai sötétség.

A dolog nem attól érdekes,
mert réteges.

Mindent nekem köszönhetsz fiam.

*Azt is, hogy sikerült
az öröklét bizalmába férköznöm?*
Elsősorban és leginkább igen.

Az emlékezés ingája

Ő a játszma elején se mondott mást,
mint amit a játszma végén mástól hallott.
Ő pontosan tudta, hol kell meghúzni
a határvonalat, a különbözőzés és a különb között.
Tapasztalatból ismerte, mikor mutatja
a szebbik, és mikor a csúnyább arcát az élet.
Ő figyelte, mikor leng ki annyira
az emlékezés ingája, hogy a legtávolabbi
emlék sem marad érintetlenül.

Ő a játszma végén se mondott mást,
mint amit a játszma elején másoktól hallott.
Veszélyes a lélek rutinból emlegetése.
Előbb gondolkozz, ne hamarkodd el
a kíváncsiság karanténba zárását!
Puhatold ki az árral szemben úzás
lehetséges előnyeit és összes hátrányát!
Ami idegen volt a múlt természetétől,
nagy valószínűséggel a jelenre sem áldás.
Felismerhetetlenné torzult, kiközösített szavak.

Ő mindenki másnál jobban
ismerte a metaforák gyengéit.
Tudott a fejlesztésre előjegyzett jelekről.
Őt igazolta az idő. Kiborította a tájat
a hónapok óta kegyetlenkedő aszály.

Bátor kiemelések

Hezitáló természet:
Én most tüske vagyok,
vagy csupán faág?

Jártál-e már ott, ahol
rendeletben szabályozták
az erdőtüzek mozgását?

Bátor kiemelések egy minap
előkerült jegyzetömbből:
Valóságmelegágy.
Simogatással tempósabb
mozgásra rászedett szeretet.
A naplementén kívül ki köpött
még véreset?
A hatalomból kilépő
rajta kívül álló okokat mozgat?
A hatalomba belépő
külső segítséggel
láthatatlan szálakat mozgat?
Jártál-e már ott, ahol
ellopták a bolha fölül a háztetőt?
Sírscokornyakkendő

Közülünk való

Kanyargott erre, irányt vett amarra:
most épp zablát tett a törvény szájába.
Beszélt így, beszélt amúgy,
most épp leányálmot öltöztet, vetkőztet.
Formázott agyagból, hasogatott fát,
faragott ki kőből kavicsasszonyt:
most épp lélektani próbafúrásba kezdett.
Lapozott tempósan előre, majd
sietve vissza, most épp a hitükkel
hadilábon állók zárójelentését lektorálja.
Gebeszkedett fölfelé, ereszkedett lefelé,
ma akut közhelybetegségét gyógyíttatja.
Köszöntött érkezőt, búcsúztatott elmenőt,
most épp a múltat felbűfögő pillanatot
fedte meg pontos és szigorú szavakkal.
Tévedt el erdőben, csukott szemmel is
talált már ki a szavak labirintusából:

most épp tanácstalan:
az utak közül melyik az önmaga felé vezető.

Visszavonulót fújta a szél

Zárvonalas bozótűz

Kielégíthetetlen szóköz.
Égbolt, hajléktalan pozitúrában.
Szívközelség, bordapózna,
esőcseppnyi végösszeg.

Látással rivalizáló hallás,
futamgyőztes most vagy soha.
Körbe kerített drótkerítés,
zárvonalas bozótűz.

Magába roskadt telehold,
ködtakaró alatt trágyakupac.
Meglenni a legjobb jó.
Halántékát fájlaló alkony.

Többsélyes napfelkelte

A természet megújítását az udvarias
tél készségesen átengedte a tavasznak.
Így jobb. Többsélyes napfelkelte.
A törvény és a véletlen együtt vigyáz a rendre.

Ismerős szavak a sűgőlyuk felől:
Hallgatott az érdek a lélek véleményére.
Az önkioldós felvételen egymás mellett
feszít a jó szándék és az aljas cselekedet.

A rövid a hosszú felé kanyarodott el.
Mire ráébredt végességére
a kedveszegett éjszaka: kivilágosodott.
A tieid közül csak egy valaki vallott ellened.

Légy láb

Egyszavas vers,
kétszikű kacsatojás,
háromlábú szék,
négylevelű lóhere.

Napfolt hátán folt.
Volt, ahogy volt.
Zsugorodva lett nagyobb.
Nézz rá, élő halott.

Fény tompítva, hit elosztva,
érték és silány összevonva.
Grammatikai módosítás,
nyugalom helyett mozgósítás.

Radar

Amikor a jó hozta szóba az igazságot,
minden irányból fényt kaptak a dolgok.
Amikor a téma boncolását a rossz vette át,
elhallgatott a sejtés bőrébe bújt lényeg.

Ahogy kéz kezét eddig még nem mosott.
Ahogy az emlékezet hollója kiénekelte
a múlt csőréből a borzalmas történekek sajtját.
Ahogy a remény viszonyul a vesztes hithez.

Mindenféle szurokba mártott dísztollak.
Mindenféle torzulások és eldeformálódások.
Szüntelenül teszi dolgát a hangzavar radarja:
Nem hallod, csak sejtéd, mit suttog szíved.

Kérgesedés

Szálkányira a gerendától,
esőnyire a közeli vízeséstől.
Évszaknyira az évkezdéstől,
metaforányira a pénzverdétől.

Átcsapott rombolásba a tombolás,
emlékpestis, sorvadásos percek.
Ne állj meg! Vérezve és verejtékezve.
Hidd, még semmi sincs elveszve!

Mélységhez vonzódó égbolt,
tengerről lesújtón vélekedő magasság.
Szivárog és csöpög az olvadhatatlan,
lobog és füstöl az éghetetlen.

Az utolsó járat

Miután kiismerted a csönd
munkamódszerét, csatlakozz
a jövő felé tartó évekhez!
A felkészülés kiegészülés.

Belül tágasabb, mondta
az álmok gondját-baját
magára vállaló nevelőnő.
Rátarti, erőszakos álom.

Ne nézd, csináld! A veled
törtéteknek a versben a helye.
A ma igazsága, áporodott
levegőjű, intellektuális tisztaszoba.

Kinyomott időtubus

Kinyomott időtubus,
visszavont ígéret.
Vállalta az odakint
a benti lét rendbetételét.

Sisak és siserahad.
Jó képet vágott falhoz.
Telített kevesbülés,
súlytalan sokasodás.

Északi-sark délidőben,
déli-félteke fagyos szélben.
Amit lelkedtől vettél el,
szánja-bánja tested.

Senki semmije

Mellékszál mai magunkról,
megyünk el hazulról.
Fájó, nem várt üzenet:
kifosztották az üzletet.

Tapad. Spiccvasakarat.
Történetesen ez is eladó.
Télnyakbavaló.
Kovakó és száraz tapló.

Ne érj hozzá, lökd meg!
Ne mondjam többet!
Durva hangnem után,
lelkesen kimondott igen.

Ölelkező évek

A negyvenéves Vass Tibornak

Vedd el a semmi felét,
s vond be égboltfénnyel.
Maradj meg annak,
aki a kezdetek óta vagy.

A vihetőt vigye a gondolat,
teljesítse ki az érzés.

Tudja meg kicsi és nagy:
keresztzemesnek áll a világ.

Ismerős írás, titkolt beszéd,
egymással ölelkező évek.
Véső nem kell, elegendő
az emlékezetbe vésés.

Ismeretlen tartományok

Várszegi Tibornak

Még meg sem érkezett,
máris csomagol a jövő.
Már a mondat első felében
pont került a vers végére.

Felfoghatatlan gondolat.
Szemre is tetszetős érzés.
Egészséges életfában
egymást felfaló férgek.

Az élet csak egy a számtalan
földi és égi tartományok közül.
A nemlét nagylelkű befogadó:
így rendelkezett a Mindenható.

Amíg-e sorokat írtad

Örökké hezitáló kérdezőbiztos.
Egy nyári estén várakozás közben,
esélyt adott a lehetetlennek.
Kutya nélkül maradt kutyaház.

Sértődős szél, jámbor eső,
hegynek titulált domb.
Versfényforrás. Rövidre
égett a körmondat lámpabele.

Folytasd, mondta a kezdet a végnek.
Fejezd be, kérte a vég a kezdetet.
Amíg-e sorokat írtad, növelte
előnyét az éjszaka a nappallal szemben.

Szakadt kötél

Szódásüvegház/hatás.
Lásd is, amit nézel!
Vesztébe rohanó szél,
zúzmaraszőrét hullajtó tél.

Acélrúd és szakadt kötél.
Magad elől hová szöknél?
Ez észbontó, örület,
lélegzet/szűkület.

Megnevettesem a sírást?
Megríkassam a nevetést?
Nézzétek! Fekete levest
lefetyel a remény.

Ma por és hamu

Toll- és trónfosztás.
Haza/házfalat támasztó atyámfia.
Élénk színekkel ecsetelt álom,
kövér betű, hét szűk szoknya.

Felhők után koslató szél.
Nem osztható csak szorozható.
Ismerni véled a jövő múltját,
pormacsák közt kölyökkutya.

Fénytől elzárt fölöttes-én.
Minimálisra lapított maximális.
Egykor folyó, ma gyilkos tó.
Egykor világégés, ma por és hamu.

Parázs hangulat

A szél az őszi erdő postása,
hozza, viszi a leveleket.
Helyzetébe beletörődve
nyugodott le a nap.

Fájdalomszelídítő,
gondoskodó anyai jószág.
Az önmagát megsokszorozó
szétosztogatta sorsát.

Kivált kenyérsütés előtt,
parázs hangulat
alakult ki a kemencében:
mesélte nevetve a mama.

Világos van

Elfogyott a levegő,
víz, néhány korty.
Sötét van,
az orrodig se látsz.

Reménykedsz.
Lesz friss levegőd,
s elegendő vized.
Hétágról süt majd a nap.

Van már levegőd,
vized is bőven.
Világos van:
kívül a gyárkapun.

Mamaszív

Mozog, de nem tartozik hozzá élet.
Mozdulatlan, de nincs köze a halálhoz.
Belülről jön, de kívül csap zajt.
Növekszik, de már nem lesz több.

Egyik nap sem illett az alkalomhoz.
Indiszponált hit, összetört remény.
Lehetőséglepel alatt meddőhányó.
Nyereségben kiteljesedett veszteség.

Mindenféle sarkok és szögletek.
Ünnep ez a nap, végre megjöttetek.
Héttel beszorzott mamaszív: ezer
meg egy érzés pezseg az emlékezetben.

Metszet

Pénzért vett látomás,
elmaradt föltámadás.

Székrekedés és tolószék.
Marják egymást Tóték.

Vesztükbe rohanó évek,
szívemből szólt az érsek.

Vizes árok, száraz fa.
pipacsvörös az ég alja.

Szava szent, mérvadó,
önkéntes véradó.

Vészcsengő

A sötétség is felfedezte
magának azt a helyet,
ahol virágkorát élte a fény.
Szemmel/tartásdíj.

Még hogy a kezdet,
a vég sem végleges!
Az igazság a gyenge
lábakon állók egyike.

Fedetlen testű pillanat,
valóságvészcsengő.
Míg jól vagy, nem nézi ki
testedből a halál az életet.

Tékozló gyermek

Mire kényelmesen
elhelyezkedett a múlt a mában,
addigra az igazság is szabaddá tette
magát a nyitott értelmű számára.

Mire mind a négy
évszak beletanult szerepébe,
addigra az újszülött is
belopta magát a szívbe.

Mire megtalálta a nap
az alkony kijáratát, addigra
a tenger is magához ölelhette
tékozló gyermekét, a folyót.

Egynél nem többször

Nem többet, csak amennyi egy
tiszteséges erőlködésbe belefér!
Annyit, amennyit az egyik test
átenged magából egy másik testnek.

Hidd csak, a felényire megkurtított
végtelen pont beleillik sorsodba.
Ha ott vagy, ahová a sorsod rendelt,
a rossz a jónál is kevesebbet hibázik.

Figyeld a holdat, az árvák szóvivőjét:
hányszor kér szót és kap lehetőséget!
Egynél nem többször, ha erős
szálakkal kötődsz az Istenhez.

Tektonikus mosoly

Alighogy felkelt a nap,
tűzet rakott a nyár alá.
A növekedésbe az alig
semmi az időt is bevonta.

A szavak ütőképessé tétele
kereseti lehetőség.
Lélektisztogatás, szívórség,
bevetésre kész rohamosztag.

Ez itt mi? Tengertől
eltulajdonított mozdulat.
És ez? Egy tektonikus
mosoly törésvonala.

Lenyomat

Mindenki másnál többet
adott önmagából,
és mégis ő szorult vigaszra.
Ide-oda hordozgatott múlt.

Ha erős szálakkal kötődsz
azokhoz, akik közül való vagy,
elmondhatod: sikeres volt
a monumentalításra ráközelítésed.

Hát nem édes! Tempósabb
növekedésre buzdítja az eső
a zsenge fűszálat.
Tilosba tévedt apaállat.

Túrkeve, 2008. október

Huncut vagy

Rendben. Szerda utálni
fogja a torkos csütörtököt.
Hétfő teljes ellátásáról
kedd fog gondoskodni.

Csokornyakkendős csecsemő.
Utoljára a lemenő nap hagyta el
az alkony süllyedő hajóját.
Feszés nadrágban csinos szemfenék.

Nem este és nem nyáron,
bogár mászik egy fűszálon.
Nem délben és nem télen,
elektromos forgószelemben.

Stopperóra

Ezek itt milyen pénzek?
Hozzájárulás a költészet udvartartásához.

Itt tegnap még székek és asztalok voltak,
ma egerek és patkányok tanyája.

Ezek itt milyen bónuszok?
Átválthatók vakhitre, rögeszmére.
Várják szabadulásukat
a képzetekben raboskodó igazságok

Stopperóra, de mi célból?
Tudd, a mögötted hagyott
évek alatt mennyi idő
fordítódott kötélhúzásra.

Elfogadott ajánlat

Amennyivel te hozzájárulsz
az igazság vagyongyarapodásához,
elintézem, lelkileg, te –
ugyanannyival gyarapodjál
az igazságok által.

Berekfürdő, 2008. november,
Mebékélés Háza

Ugrásra kész hangok

Mindenféle szűrő- és vágó eszközök,
kinőtt gyerekkor,
rövidebbre fűrészelt számoszlop.
Mindenféle patronok,
gyékényből font kosarak,
tápszerek és adalékanyagok.
Egyéni hangszerelésű csönd,
ugrásra kész hangok.
Mindenféle hangszerek, rangjelzések,
gyors terjeszkedés kifelé és befelé.
Csak azokat az ismereteket
fogadd el, melyek
nem okoznak részleges,
vagy teljes szeretet fogyatkozást!

A vers első fele maga volt a rend.
Baj lett belőle.
Az utolsó mondat
törvénykormányosa
rosszul választotta meg az irányt.
Mindenféle irányzatok
és kérdve kifejtő módszerek.
Északról délnek tartó egyetértők,
délről észak felé menetelő ellenkezők.
Mohó nemlét bekebelező.
Mindenféle visszaélések.

Ha úgy hozza a szükség,
még a temetők jóságával is.
Csodálkozók érkeztek

minden irányból:

a folyó, mint vízi hulla.

A börtönőr emlékkönyvéből

Megváltott szabadságsírhely

Haszonélvezeti jog

Én vagyok megint,
fontos hírt hoztam.
Lemondott haszonélvezeti
jogáról a telihold.
Miután visszakapta
mankóját a pillanat,
nagyobb sebességre kapcsolt.
Az időből is pénzért futott ki.
Tehetsége révén futott be.
Ha ki lenne a kerék mind
a négy kereke: az esti harangzúgáskor
kevesebb borjú bámulna az új kapura.
Kígyósziszegés,
galambturbékolás.
Koponyába fúródott szívszilánk.

Annak ellenére, hogy
tenger közelében élte le életét,
nem sok vizet zavart.

Magyarázat

Ezek a mai felhők még
tapasztalatlanok, fordult feléd.
Járatlanok a földek
szakszerű eláztatásában.
Fogalmuk sincs róla,
mennyi a sok, mennyi az elég.
Van, amikor ahogy csak
bírnak, nyomják a pedált:
az irány és a helyszín persze hibás.
Viszonyuk a szelekhez
egyszer hopp, máskor kopp.
Hiányzik belőlük az előrelátás,
nincs a vérükben a takarékoskodás.
A megcsappant utánpótlás
előrevetített csőd.
Annak ellenére, hogy semmi nem jutott
az eszébe, folytatta az írást.
Miért állt meg, ha el sem indult?

Rajtad is túltett

Visszavonulót fúj a szél.
Vágjunk bele, szólalt meg
a legkorábban észbekapó villám.
A jéggel jött felhőszakadás
derékba törte
a búzatábla karrierjét.
Előbb volt halott, mint élő.
Ő még rajtad is túltett:
nemcsak kígyót, békát is
melengetett a keblén.
Én vagyok megint.
Két vers közt ingadozó mondat.
Annak ellenére, hogy semmi nem
jutott az eszébe, folytatta az írást.
Sokféleképpen érzed magad jól!

Az események forгатagában

A halál, miután megtette
kötelességét, nem nyújtotta a markát,
nem hiányolta az elmaradt borraivalót.
Annak ellenére, hogy semmi nem
jutott az eszébe, folytatta az írást.
Miután a poétában felszívódott a sötétség,
búcsút vett gyerekkorától.
Álomtól álom csent el álmot.
Minél távolabb esik a gondolat
a tudástól, annál satnyább,
annál nyilvánvalóbb élıhetetlensége.
Minél inkább elveszti tájékozódási
képességét az érzés az események
forгатagában, annál inkább
ki van téve a kiszáradás veszélyének.
Én vagyok megint.
Mint a kenyértészta a teknőben,
csak dagad, növekszik a büntudat.

Színlelt okkeresés

Amikor rosszat tettem a szóval,
a mondat is szenvedett tőle.
Amikor sikerült feltartóztatnom a jövő
irányából beözönlő veszélyeket,
a múlt csapdájából társaim rángattak ki.
Vakon követés első látásra:
tetted, amit a haszonszerzés
gyakorlati kivitelezője kigondolt.
Gerinctöréssel végződött áthidaló megoldás.

Ez itt az energiatakarékos teremtés
korábbi módozatától eltérő megoldás.

Hány jóakaró jut egyetlen beteg szívre?
Hány törvényt kiismerő, alkalmazni tudó
jut több tucatnyi balekra, gyanútlan bűnbakra.
Annak ellenére, hogy semmi nem
jutott az eszébe, folytatta az írást.
Ne higgy neki, az okkeresés csak színlelés,
valójában szökését legalizálja.

Gyermekem

A kis drága, előre ivott
a magzatvízből a sikeres
megérkezés örömére.
Szőkére festett haj,
bő lére eresztett,
böllerről szóló történet.
Ott is, ahol nem kellett volna:
áradt belőle a szerelemszag.

Kiközösített naplemente.

Iszonyatosan ferde:
a szó után a mondat is lemondott róla.
Nyugodj meg, jó helyen vannak
a bennem felejtett emlékek.
Jeges országúton meleg helyzet.
Forgósél minden egyes perc.
Kistere, nagyterc.
Annak ellenére, hogy semmi nem jutott
az eszébe, folytatta az írást.
Gyermekem, te nem művelted,
csupán mímelted a csodát!

Ne állj le

Csak a több alkalommal
felhasználható érzésekkel
foglakozz! – mondta távozóban.
Az egyszer használatos
gondolatoktól, amilyen gyorsan
csak tudsz, szabadulj meg!
Úgy hat a hitre a már
birtokba vett érték,
mint a jó bor a kedélyre.
Annak ellenére, hogy semmi nem jutott
az eszébe, folytatta az írást.
Erejét fitogtató napsütés.
Addig ne állj le, míg össze
nem szedegetted az élet

szárnyaltatásához szükséges
anyagi és szellemi értékeket!
Én vagyok megint,
gömbike ikertestvére.

Pozitív vádaskodás

Még javában fújdogált
a tavaszi szél, amikor váratlanul
kiemelkedett a nyárból az ősz.
Veszel el belőle, teszel hozzá.
Vesznek el belőled, tesznek hozzád.
Jártál-e már ott, ahol annak jár
vastaps, aki befejezett
életpályákon köszörüli nyelvét?
Kerüld azt a helyet,
ahol még a megkönnyebbülés is zúrös!
Az a törvény, amelyik földönfutóvá
tett akár egyetlen véletlent is:
maga alatt vágja a fát.
Égett a fiatal vulkán pofája
a korai magömlés miatt.
Nincs messze az idő, amikor
a szög és a gyufa is a fejétől búzlik.

Ha írsz

Az éjszakai hóesés gondosan
betakargatta a trágyakupacokat.
Ha írsz, mindent tegyél meg érte,
szavaid derút és erőt sugározzanak!

Dedikációs szöveg:
*Nagyobb sebességre kapcsoltam,
és lám, máris közelebb kerültél céloddhoz.*

Kilóg a mondat takarója alól
a fehér ló- és a fekete ördög lába.
Látod-e a megnyert csatától
a vérét hullajtót?
Látod-e a fekete báránytól
az előítéletek csoportosulását?
Látod-e a festett bölcsőtől
a mélybe leeresztett koporsót?

Azzal, hogy sikerhez juttattad
a rosszat, elvetted a jó kenyerét.
Annak ellenére, hogy semmi nem
jutott az eszébe, folytatta az írást.
Csupaszc kézzel széthordott határtalan.

Értékvégződés

Akkor is

Napszálltakor komótosan
szállingózni kezdett a hó.
Lebontott állványzat a gyerekkor,
ma se másként, mint egykor.

Ez itt a kezdet és a vég
közös nyomvonala.
Kifüstölt tűzfészek,
szögre akasztott évek.

Nézd, valaha ez itt én voltam!
Ez itt meg majd te leszel.
Akkor is fogyasztja magát
a sors, ha több lett, mint volt.

Az álomfejtő álma

Ezt szépen összehoztuk,
súgott össze az öt érzékszerv.
Álmában az álomfejtő kést
nyomott a fehér rózsaszájába.

Azé kell, hogy legyen a jövő,
akit erre múltja feljogosított.
Ő pont annyit érzékelt a nézésből,
mint egykor te a tisztánlátásból.

Az oldalágakat és a fölfele
gebeszkezőket is mind levagdostad.
Miután túlnőtte lehetőségeit a sors,
szabaddá vált az út a pusztulás előtt.

Pipafüst

Elérhető a hiánytalan: add
hozzá magad az élethez!
Támadó szellemű fanyalgás,
fakardért elcserélt csatabárd.

Valóban a jóslat tartotta
tőled távol a balsorsot?
Fenekestül felfordulás,
egyetlen állati feljajdulás.

Könnyen emészthető mámor.
A mese a valóság pipafüstje.
Már csak percek vannak hátra
az önmagadon meghatódásból.

Emlékszínt

Ne állj meg, de ne is mozogj!
Ne fogd meg, de ne is engedd el!
Hangért cserébe vihar előtti csönd.
Búcsúzkodik a szavaktól a beszéd.

Fogd ki a kacagás szekere elől
a vergődés girhes lovát!
Kívül dübörgés, belül hallgatóság.
Struktúrát feszegető hókristály.

A köztudatba az érzés juttatta be,
a gondolat csak asszisztált.
Az igazság nem polihisztor:
Egy dologhoz ért, de ahhoz nagyon.

Kérdezted, mi az újság minálunk.
Nagyon jól tudod: csehül állunk.
Mindenki a másakra mutogat, huhog.
Melegben összebújunk, miként a juhok.

Az est fénypontja

Ma már a módszernél
fontosabb a beszédmód.
Bebújt a szél a kéménybe,
kibújt a szög a zsákból.

Órákig kerested a vétkest,
kutattad magadban a hibát.
Penészfoltos holdfény
kutyákkal őrzött fatelep.

Az est eredendő fénypontja
az égbolt elvarázsolása lett volna.
A halálnak bánatpénz,
az életnek végkielégítés jár.

Zárt rendszer

Az se vitte többre, aki gondosan
vezette az élethez kapcsolódó kiadásait.
Az se boldogabb, aki a csillagok
összeszámlálását önmagán kezdte.

Volt, aki képzelete zárt rendszerében
legyekkel traktálta a varangyos békát.
Volt, aki hiányolta a folyóból a vizet.
Volt, aki hóálló anyagot tett a tűzre.

Volt, aki fényes nappal feltörte
a lélekalapító hétvégi nyaralóját.
Volt, aki pompát és gazdagságot ígérve,
koldusbotra jutottat édesgetett magához.

Hintaszékben

Csöppnyit a tavaszból, az igazságból
annyit, amennyi a három kívánság
egyikében kényelmesen elfér.
Tornádó a szívben.

Öregszem. Dülledt szőlőszem.
Pirospozsgás képű alkony.
Egykor sok volt belőle,
visszajáró lélek jövője.

Szakaszos öntisztulás.
Egybeesett a kezdettel a vég.
Túl súlyos, tedd könnyűvé!
Kettéharapott lélegzet a száj.

Alföldi táj

Érlelésben a nyár a legjobb.
A tavasz gyengéd, édesded.
Az ősztitkok kifecseggője,
a tél zord, szigorú atya.

Sokan vagyok, súgta
füledbe, két maszkcseré közt.
Az éjszakától kölcsönzött
energiát a felkeléshez a nap.

Alföldi táj, néma síkterep,
föl-le hánykolódó sorsok.
Az útravaló elfogyott, s az út fele.
Élni és halni nem lehet egyszerre.

Teleholdlelkűek

A 75 éves Füleki Gábornak

Nyikorgó talicskakerék
a végtelent befogadó égbolt.

Ünnep van. Mosdatják
az esőfelhők a kunsági tájat.

Merengve nézed a fákról
leszédült sápadt leveleket.
Sokak önzetlen szolgája
volt eszed és szíved.

Értelmet éltető végtelen,
végtelent felmutató értelem.
Festetted a teleholdlelkűek
sors- és életvonalát.

Kagylózúgás

Miután megtanítottad szólni a szót,
alárendeltesd az életérdeknek.
Pösze álmoddal órákon át
gyakoroltattad a kesztyűbe dudálást.

A különös és a szokatlan közt
piros krétával jelölted ki a határt.
Hallgatod emlékeid kagylózúgását,
tapintod mondatod dagadt ütőerét.

Akard és hidd: még lesz nagyobb is,
önkifejezésed végtelenné tágított tere.
Mindenre jutott idő, egyedül
az esti árnyak összeszámlálása maradt el.

Téves kapcsolás

A tél nem arra lett kiképezve,
hogy életet leheljen a nyárba.
Nagyvárosban parányi élethelyzet.
Nyelv alatt fogyatkozó gyógyszer.

Szent a béke, szerette volna
legalább egyszer a szájára venni.
Irtózás és iszapbirkózás,
forró homokban kígyótojás.

Késve indult el a hosszú útra,
mégis az elsők között kopogtatott be.
Fakarddal hadonászó igazság.
Vontatott érzelmi regenerálódás.

A szív fehér füstje

Jártál-e már ott, ahol
tovább volt látható

a homokra épült vár
a márványszobroknál?

Jártál-e már ott, ahol a csönd
sikeres puccsot szervezett
a beszéd ellen, és uralta a káosz
a kialakult zavaros helyzetet?

Jártál-e már ott, ahol
felszállt ugyan a szív fehér
füstje, de nem volt köze
a meghozott döntéshez?

Érzésekkel kísérletezés

Kérdezted, miért tettem
ki a szűrődöt életemből?
Kérdezem én is, miért tetted
ki a szűrőmet életedből.

Közös szavégek:
csacsiság, kíváncsiság,
Kis vétkek, szarvashibák,
önmagából kifordult világ.

Egyes fokozatú gondolat,
csúszómászó cselekedet.
Felmenő nélküli közelmúlt,
utód nélküli távoli jövő.

Benevezés

Két egymást követő kabátlopás.
Két egymást kiegészítő szüntelen.
Két egymást semlegesítő életfelfogás.
Két egymást kiszorító helyfoglalás.

Víz hullámmal azonos hullámhosszúságon
mozgó belülről kifelé tolató mondat.
Gesztussal azonos értéket felmutató bemozdulás,
eltérő érdekekhez igazodó hibátlan megoldás.

Odébb tolt tenger, lentebb cibált égbolt.
Szimulálással határos országos közérzet.
A versenyre a fény mellett a félhomály
is benevezett, és láss csodát, nyert.

Zord tél

Nem hozták szóba, csak rá gondoltak.
Nem gondoltak rá, csak kiírták magukból.

Órákig győzködték egymást az egyetértők.
Ölelkeztek, majd ki-ki megsütötte a saját pecsenyéjét.

Lassú, araszoló mozgással mélyítette ki
a hajnal kotrógépe a világosság medrét.
A körvonalakból kirajzolódó ábra nem az,
amire te is, és mások is titkon gondolnak.

Pont azok az összetevők hiányoztak
az életből, amit a legkisebb csönd sem nélkülözhet.
Zord tél köszöntött be. Minden egyes nap fehérebb
lett az ördög képe. Kihűlt a szó a sok beszéd alján.

Reprodukció

Mért pont a férgek, mért nem a madarak?
Mért pont a madarak, mért nem a lovak?
Mért pont a lovak mért nem a nagyragadozók?
Mért pont a nagyragadozók, mért nem az ember?

Közelebb az égbolt berendezési tárgyaihoz.
Közelebb az arányoshoz és a vállalhatóhoz.
Közelebb a teljesíthetőhöz és a teljességhez.
Közelebb a külsővel egy húron pendülő belsőhöz.

Jártál-e már ott, ahol hátrább lépett
a részmunka időben foglalkoztatott élet?
Jártál-e már ott, ahol a bűnnek a baj falaz,
s a bajnak mentőkötelet a bűn dob?

Megfigyelted-e már

A gondolat helyett és nevében
cselekedhet-e az álom?
Elüszkösödött az élet fája: az idő
csak színleli a télen, nyáron zöldet.

Megfigyelted-e már, ahol
a boldogság az öröklét barátjának
vallja magát: ott egymást tapossák
agyon a tiszavirág-életű örömök.

Megfigyelted-e már, ahol
hulló csillag a szemek előtt
lebegett cél: ott a változások
ellenére maradt minden, mint volt.

Az éghető mosolya

Ahol olvadó hópehely érved,
ott téged soha senki sem hiányolt.

Ott ne számíts vastapsra,
ahol kutyavacsorája a vers!

Betegen és fáradtan is
érd utól magadban a derűt!
Az égés az éghető mosolya,
a füst keserű szívpirula.

Tudsz az értékek orvlövészéről:
önnön lelkét lövi szitává.
Ámuldozol a megszokás/futószalagról
legördült különös sorsokon.

Lekenyerezett búzatábla

Kiemelések a minap
megtalált jegyzetömbből.
Ne foglalkozz velem, csinálj
mindent úgy, ahogyan én.
Én sem foglalkozom veled,
teszem azt, amire te
áldásodat adtad.
Velem csináltattál
magunkban helyet
a lassú víz, partot mos érzésének.
A házat lebontották,
szerencsére a kémény
a helyén maradt.
A kivágott fa árnyéka tovább nő.
Lekenyerezett búzatábla.
Az eső verte le az ajtóról a lakatot.
A felhő az égbolt papír zsebkendője:
kifújta orrát a szél.
Gyakorolja az óra a járását.
Óra rend a lelke mindennek.
Hosszú pórázra eresztett
rövid mondat.
Kapatisztítótűz.

Semmi nyom

Ha már az öröm is sötétül,
hol kap lehetőséget a fájdalom?
Ha már a jövő is
eső után köpönyeg:
hol köt ki a múlt múlása?
Innen már nincs kintebb?
Innen még van bentebb?
Ha most se, akkor mikor?
Adott is, meg vett is el.
Ezekkel semmi szín alatt,
azokkal meg végképp nem.

A kerek csak picit kerek?
A véges sakkban tartja a végtelent?
Akkor most csak én, vagy ki még?
Mi legyen a soknál is többel,
ha a kevés is megbontatlan?
Honnan kapart elő ennyi
magának valót a semmi?
Hová tűnt, ha még itt van?
Egyenesen vitt útja,
vagy jobbra, balra kitért?
Itt bizony semmi nyom.

Az igazság aranykorona értéke

Véletlenül se a megoldás
felé nyílt ki az ajtó.
Régi tartalom új köntösben.
Évről évre lazább a kapcsolat
test és test, lélek és lélek között.
Évről évre kevesebbet ér
az igazság aranykorona értéke.
Tegnap még csak futóárok, ma szakadék.
Annak ellenére, hogy semmi nem jutott
az eszébe, folytatta az írást.
Megjavítva se jó,
elrontva is hibátlan.

Letétbe helyezés

Tetszett volna a józan paraszti
észnél nem lejjebb adni!
Tetszett volna a feladatok
megrohamozásakor
harcias bátorságával elől járni!
Tetszett volna akkor is úriember
maradni, amikor a saját hányadékában
fetrengett a hámból kirúgott díszes társaság!
Tetszett volna nem belegabalyodni
kicsinyes ügyekbe: ki ásít eredetiben,
ki lopta nagyobb tételekben a napot!
Tetszett volna ott és akkor
a lelkiismeret harangját megkongatni:
Az elmélet vírusa megtámadta,
végveszélybe sodorta a gyakorlatot!
Tetszett volna a közjó perselyébe
jövedelméből a kevésnél
akármennyivel többet juttatni!

Régi idők mondatai

A hóba szórt lábnyomokat
sietve felkapkodta a szél.
Én vagyok megint,
eszem ágában sincs
rossz fát tenni a tűzre.
Gömbölyítés, gombolyítás,
sebesen forgó csöndorsó.
Egércincogás,
cérnavekony hang,
cérnametélt.
Megint. Emberi számítás szerint.
Ő az ipam. Ízlésficam.
Fogyaszthatóvá tett valóság.
Maradt, de te már nem kaptál.
Ülj közelebb a támogatóhoz,
segítsd fentebbre a támogatót!
Önbizalom növelő frappáns mondat.
Annak ellenére, hogy tenger
közelében élte le életét,
nem sok vizet zavart.

Kérés

Nos, hogy tetszett a metszet?
Ott feltétlenül járnod kell, ahol
különböző parfümökkel teszik
elfogadhatóbbá a múlt szaganyagát.
Vízakna/kereső.
Már ma is az vagy,
akire hamarosan ujjal fognak mutogatni.
Tudod, mit beszéltek ma a piacon?
Ha csak egy kicsit is alább hagyna
a rossz aktivitása, rögvest
melegedőt nyitna a jó.
Villa és kés.
Szegénységkitüremkedés.
Eladó a lefekvés, az álom már elkelt.
Csupán annyi időt kért,
míg hangja összezelepszik a határtalannal.
Szólt a pubertás, jön a postás.

Hasonszőrűek

Kiemelések a minap
megtalált jegyzettömbből:
Mit látsz a közérzet monitorán?
A zűrös állapotokon
kívül kevés akármi mást.
Én vagyok megint,

az altatópumpa feltalálója.
Első a tömegtermelés.
Mindenben és mindenütt.
Beszélük, te és a hozzád
hasonszőrűek az igazság
megbízásából vagytok itt.
Sokakat érintő kérdés,
színekben gazdag festőpaletta az érzés.
Zavarok?
A nyárral homlokegyenest
ellenkező értékzavarok.
Bejegyzés a minap
megtalált jegyzetömbbe:
A könnyű már foglalt,
a túlsúlyos nem neked való.

Tetszett

Ő százszor is meggondolta,
kit helyez a közös múlt elé.
Ahol a lélek haladéktalanul
a bajba jutott test segítségére siet,
ott előzőleg a kimondott szó
már beépült a mindennapi életbe.
Kiemelések a minap
megtalált jegyzetömbből:
Míg téged lefoglalt az évszakok
regisztrálása, a sárral dobálás
nélküled folytatódott tovább.
Ha igyekezetedtől eredményt
remélsz, már a keletkezés
pillanatában ki kell, hogy
teljesítsd a veled történeteket!
Te ezt tudtad?
A költészet a zenénél,
vagy például a festészetnél is
több véletlent foglalkoztat.
Beszédedben a jó barát
hallgatása is helyt kapott.

Belső használatra

Mese habbal, hogy a kezdet
juttatta magas pozícióba a véget.
Kiemelések a minap
megtalált jegyzetömbből:
Mondd, volt már neked
érdemleges hozzáfűznivalód
ehhez a lélegzetet elállítóan
szerencsétlen szétzilálódáshoz?
Inkább emlékeztetek,

mintsem figyelmeztetek.
Ki-ki döntse el maga,
milyen kellékek beszerzését
tartja fontosnak
az életben eligazodáshoz.
Ha szót kaptál, egyetlen
hallgatód se érezze magát becsapva!
Ha a történetekhez történetesen nincs
hozzáfűznivalód, egyetlen csönd
se érezze magát fölöslegesnek!

Ne tedd!

Kiemelések a minap
megtalált jegyzetömbből:
Rossz szag lengi körül
a bevizelős morált.
Tudod, mi foglalkoztat mostanában?
A teljesség felhajtó ereje.
Újabban az alkonynál gyorsabban
jön izgalomba a hajnal.
Ahol évekkal ezelőtt
elsőként te szakítottad át
a célszalagot:
ott várlak majd be.
Égboltkoporsó.
Országhatárra merőleges
csöndszakadék.
Kiemelések a minap
megtalált jegyzetömbből:
Becsapod magad, ne tedd,
hacsak egyféleképpen
hasonlítász önmagadra.

Építési terület

Szóltál egyszer –, semmi reakálás.
Másodjára is szóltál: Alulra bújt a fény,
a lényegnél is föntebb tornázta magát a sötét.
Nincs két egyformán betördelt égbolt.
Soványságba zárt gyerekkort soha többé!
Szűnni nem akaró bepiszkolódás.
Fegyelmezettebb csöndekre,
merészséget megtáncoltató hangokra lenne szükség!
Akikkel először fogtál kezét,
mind másként volt ismeretlen.
Akikkel utoljára talákoztál,
mind másként volt ismerős.
Feketerigó fehér árnyékkal.
Toldalékképzés, aszimmetrikus havazás,
körberöhögött üresség.

A csinálás a továbbjutás feltétele.
Borítékolt temetés, puffadt valóságglátás.
Többet ésszel,
mint az erőszakos cselekedetek együttvéve!
Madár lépked aláaknázott álmaidon.

Gyors tűzoltás

Kiemelések a minap
előkerült jegyzettömbből:
Öröklétről lepattant pillanatszilánk.
Hangosabban!
Pillanatszilánkról lepattant öröklét.
Így már mindjárt más.
Másabb. Másnak okozott seb.
Lyukas zseb.
Nincs sehol az utolsó
tájjellegű illat.

Kiemelések a minap
előkerült jegyzettömbből:
A rossz közelsége az utolsó
cseppig kiszívta a jóból az életerőt.
Hangosabban!
Az életerőt a távolban leselkedő jó
szívja majd ki a rosszból.
Gyors tűzoltásba torkollt hétvége.
Nézd, az Angyal megint
nyerőlapot szorongat a markában!
Végül is hová lett, kik kapták
a múltból jogosan visszajáró aprót?
A hangot hangosabban!
A csönd, közel az egerekhez, igen hatásos.

Feszengés

Kivéve azt az egy esetet, amikor terített asztal várta
a horizont mögül feltápáskodó Napot.
Két egyforma bejárat: az egyik a betegségé,
a másik a kését fenő fájdalomé.
Meghatározott időközönként képzettársítási bonyodalmak.
Ez meg a tombola ára. Az egyszerű a bonyolult kupolája.
Maga se tudja, hol és mikor
esett bele a nevetségesség csapdájába.
Minél több benne az enyhén szólva gyanús,
annál inkább elvárásolja a nézőt, a hallgatót.
Nem azért jöttünk a világra, hogy egy húron pendüljünk!
Emitt könyvnyomda, amott nyomató ló.
Hiányérzettel párosult feszengés.
Összhang kizárólag belső használatra.
Megállt ütőér, sorsfordító pillanat.

Variációk az elkallódásra.
Gyarapodás és öngyarmatosítás.
Hacsak olyasmiket cselekedtél, ami mellett
észrevétlenül el lehet menni,
nos, akkor te még egy centit se dolgoztál le hátrányodból.

Egyéni akció

Kiemelések a minap
előkerült jegyzetömbből:
Erre gyere, ne menj arra,
figyelj a megszokottól eltérő zajra.
Porszemhez minek mozdony?
A sokból a kevés töredéke
sem tisztázott számodra.
Nagy melléfogás a felszínbe
kapaszkodó lényeg.
Öt egymást kölcsönösen támogató
és támadó érzékszerv.
Rációt éltető koncentráció,
koncentrációt működtető ráció.
A test a múlt örököse,
a lélek a jövő letéteményese.
Ki akart itt egyedül
közösséget keresztre feszíteni?

Kiemelések a minap
előkerült jegyzetömbből:
Mire beérted az előtted futót,
már egy másik lélek
kerekén gurult esze és szíve.
Tömeg/termelés,
tömeg/fogyasztás,
tömeg/oszlatás.
Lám, lám, ez a világon való
jobbítás is egyéni akcióvá zsugorodott.

Már lenne valamilyen nyoma

Tudsz róla, ennél több nem is kell.
Egyszerre öregedett meg
a véges és a végtelen.
Nincs nap, hogy ne jönne szóba.
Kötelességteljesítésben az ösztön a legjobb.
Félelmetes tempójú sejtszaporulat.
Egyre megy, tudsz, vagy nem tudsz róla.
A szorongalom mesze esett a szorongás fájától.
A törvények szellemiségéből következett.
Életveszély cigarettaszünetekkel.
Mindenféle formában
megnyilvánuló követelődések.

Totális elvárás után gyenge megfelelés.
Sikerekkel kérkedő balsors.
Használhatatlan csönd, bilincsbe vert mondat,
kényszerpályára tévedt szél.
Az estből már csak néhány betű hiányzik.
Az éjszaka feltételhez kötötte
a sötétség teljessé tételét.
Most ne gondolj rá: hol, mikor, mennyivel
rövidítették meg az élet kiadásai a halál bevételeit.
Hallottál róla: ennél több nem is kell.
A tél éppen úgy, mint a tavasz:
lyukak az öröklét összébb húzott nadrágszíján.
Bejegyzések a minap
megtalált jegyzőkönyvbe:
A veled és a velem történtek
rendületlenül hullajtják a hiányérzet magját.

Mi, ha egységességre lettünk volna teremtve,
akkor annak már lenne valamilyen nyoma.

ISBN 978 963 9903 08 1

Kiadja a Széphalom Könyvműhely
1068 Budapest, Városligeti fasor 38.

Tel./fax: 351-0593

E-mail: iroszak@t-online.hu;
www.szephalom-konyvmuhely.hu;

Felelős kiadó: Mezey Katalin

Nyomdai előkészítés: Petó Zsuzsa

Nyomdai műveletek: Rózsadomb Contact Kft.

[Fülszöveg]

„Amit gondolkodásom befogad a külvilágból, azt visszhangozzák verseim. Amit érzéseim a lélek- és a szellemvilágából engednek át saját felhasználásra, az abban található idő az én időm is, az abban található mozgás része előbbre jutásomnak.

Semmit nem erőltetek.

Hitem próbatételek sorozata, kudarok és sikerek egymásutánja. Tapasztalataimért megharcoltam, reményeim nem vállalták túl magukat a világ megváltoztatásban. Együttélésem az étellel egyenlőségen alapul. Amit adok, annak az értéke arányosan egybe kell, hogy essen azzal az értékkel, amit kapok. A külvilág nem az egységesedés felé halad, berozsdásodott a megoldás kulcsa. Ebben a helyzetben nemhogy a szó, a csend szerepét sem lehet alábecsülni” – írja új könyvéről a szerző.

Szenti Ernő (Hódmezővásárhely, 1939) a kitűnő grafikusművész és jónevű költő, új könyvében a korábnál nagyobb szerepet kap a játékosság, mintha „versfényforrás”-aival a jelen „félhomályát” szeretné oszlatni. Pontos szavakkal körvonalazza veszélyérzetét: „Jártál-e már ott, ahol a bűnnek a baj falaz, / s a bajnak mentőkötelet a bűn dob?” (*Mezey Katalin*)

A költő megjelent verseskötetei:

Léghajón a mélybe, 1992,

Mikor szó érint szót, 1996,

Édes önbosszantás, 1998,

Emlékköltöztetés, 1999,

Időmosás, 2001,

Kőben csöndbuborék, 2003,

A lemenő nap sütnivalója, 2005,

A körkérdés vége, 2007

Enyéim közt.....	3
Álmonogram.....	3
Szövegvilág.....	3
Vörös folt.....	3
Én, alulírott.....	4
Örvendj!.....	4
Alapítók.....	5
A szó megszólaltatója.....	5
Halálkapu.....	5
Felívelés.....	6
A róna lámpásai.....	6
Grádics.....	6
Kérette magát a szó.....	7
Arculat.....	7
Nem lett teli.....	7
A jövő statikusa.....	8
Terjeszkedés.....	8
Arról kellett volna írnod.....	8
Egyemberes életidő.....	9
Csak az ne lett volna.....	9
Ez egy ilyen világ.....	9
Kattogás.....	10
Estébe nyúló szóköz.....	10
Egész lett a félreértésből.....	10
Aki nem érzi teljesnek a mát.....	11
Fakultatív éneklés.....	11
Irányított érdeklődés.....	12
Szabadaras érzékletesség.....	12
Jelentkezés.....	13
Az emlékezés ingája.....	13
Bátor kiemelések.....	14
Közülünk való.....	14
Visszavonulót fúj a szél.....	16
Záróvonalas bozóttűz.....	16
Többesélyes napfelkelte.....	16
Légy láb.....	16
Radar.....	17
Kérgesedés.....	17
Az utolsó járat.....	17
Kinyomott időtubus.....	18
Senki semmije.....	18
Ölelkező évek.....	18
Ismeretlen tartományok.....	19
Amíg-e sorokat írtad.....	19
Szakadt kötél.....	19
Ma por és hamu.....	20
Parázs hangulat.....	20
Világos van.....	20
Mamaszív.....	21
Metszet.....	21
Vészcsengő.....	21
Tékozló gyermek.....	22

Egynél nem többször	22
Tektonikus mosoly	22
Lenyomat.....	23
Huncut vagy	23
Stopperóra	23
Elfogadott ajánlat.....	24
Ugrásra kész hangok.....	24
A börtönőr emlékkönyvéből.....	27
Haszonélvezeti jog	27
Magyarázat.....	27
Rajtad is túltett.....	28
Az események forgatagában.....	28
Színlelt okkeresés	28
Gyermekem.....	29
Ne állj le.....	29
Pozitív vádaskodás	30
Ha írsz.....	30
Értékvégződés	31
Akkor is.....	31
Az álomfejtő álma	31
Pipafüst.....	31
Emlékszint	32
Az est fénypontja.....	32
Zárt rendszer.....	32
Hintaszékben	33
Alföldi táj.....	33
Teleholdlelkűek	33
Kagylózúgás.....	34
Téves kapcsolás	34
A szív fehér füstje	34
Érzésekkel kísérletezés	35
Benevezés	35
Zord tél	35
Reprodukció.....	36
Megfigyelted-e már	36
Az éghető mosolya.....	36
Lekenyerezett búzatábla.....	37
Semmi nyom	37
Az igazság aranykorona értéke	38
Letétbe helyezés.....	38
Régi idők mondatai	39
Kérés.....	39
Hasonszőrűek	39
Tetszett.....	40
Belső használatra	40
Ne tedd!	41
Építési terület	41
Gyors tűzoltás.....	42
Feszengés.....	42
Egyéni akció	43
Már lenne valamilyen nyoma	43
[Fülszöveg].....	46